

AGATHA CHRISTIE

Φόνοι με αλφαβητική σειρά

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE ABC MURDERS
Από τις Εκδόσεις HarperCollinsPublishers, Λονδίνο 2013
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Φόνοι με αλφαβητική σειρά**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χρήστος Καψάλης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

© Agatha Christie Limited, 1936. All rights reserved.
The AC Monogram Logo is a trade mark, and AGATHA CHRISTIE, POIROT
and the Agatha Christie Signature are registered trade marks of Agatha Christie
Limited in the UK and elsewhere. All rights reserved.

© Εξωφύλλου: HarperCollinsPublishers Ltd.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Η υπογραφή του δολοφόνου»
Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2018, 5.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2809-3
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2810-9

*Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο
αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

AGATHA CHRISTIE

Φόνοι με αλφαβητική σειρά

*Μετάφραση:
Χρήστος Καψάλης*

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς

Πέντε μικρά γουρουνάκια

Φόνοι με αλφαβητική σειρά

Έγκλημα στο Οριάν Εξηρές

Ο Πουαρό ερευνά

Φόνος στο πρεσβυτέριο

Το πτώμα στη βιβλιοθήκη

Και δεν έμεινε κανένας

Δέκα ύποπτοι για φόνο

Μια αυτοβιογραφία

*Στον Τζέιμς Γουάτς,
έναν από τους πλέον ευγενικούς αναγνώστες μου*

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	11
Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου	13
Πρόλογος υπό του λοχαγού Άρθουρ Χέιστινγκς, του Τάγματος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας	15
1. Το γράμμα	17
2. (Όχι από την προσωπική αφήγηση του λοχαγού Χέιστινγκς)	25
3. Αντόβερ	26
4. Κυρία Άσερ	34
5. Μέρι Ντράουερ	40
6. Ο τόπος του εγκλήματος	47
7. Κύριος Πάρτριτζ και κύριος Ρίντελ	58
8. Το δεύτερο γράμμα	64
9. Ο φόνος στο Μπέξχιλ	73
10. Οι Μπάρναρντ	83
11. Μέγκαν Μπάρναρντ	90
12. Ντόναλντ Φρέιζερ	96
13. Μια σύσκεψη	101
14. Το τρίτο γράμμα	109
15. Σερ Κάρμαϊκλ Κλαρκ	117

16.	(Όχι από την προσωπική αφήγηση του λοχαγού Χέιστινγκς).....	127
17.	Περνώντας τον χρόνο	131
18.	Ο Πουαρό παίρνει τον λόγο.....	139
19.	Μέσω Σουηδίας.....	152
20.	Λαίδη Κλαρκ.....	157
21.	Περιγραφή ενός δολοφόνου.....	169
22.	(Όχι από την προσωπική αφήγηση του λοχαγού Χέιστινγκς).....	176
23.	11η Σεπτεμβρίου, Ντόνκαστερ.....	183
24.	(Όχι από την προσωπική αφήγηση του λοχαγού Χέιστινγκς).....	192
25.	(Όχι από την προσωπική αφήγηση του λοχαγού Χέιστινγκς).....	195
26.	(Όχι από την προσωπική αφήγηση του λοχαγού Χέιστινγκς).....	198
27.	Ο φόνος στο Ντόνκαστερ.....	201
28.	(Όχι από την προσωπική αφήγηση του λοχαγού Χέιστινγκς).....	209
29.	Στη Σκότλαντ Γιαντ.....	219
30.	(Όχι από την προσωπική αφήγηση του λοχαγού Χέιστινγκς).....	223
31.	Ο Ηρακλής Πουαρό θέτει ερωτήματα.....	225
32.	Τσακώνοντας μια αλεπού.....	233
33.	Αλεξάντερ Μπόνναπαρτ Καστ.....	240
34.	Ο Πουαρό εξηγεί.....	248
35.	Κατακλείδα.....	269

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Το Φόνοι με αλφαβητική σειρά πρωτοδημοσιεύτηκε το 1936 στην Αγγλία. Είναι ένα από τα πρώτα μυθιστορήματα που ασχολούνται με τη μυθολογία αυτού που αργότερα θα ονομαστεί serial killer. Είναι επίσης ένα μυθιστόρημα στο οποίο η Κρίστι πειραματίζεται με τις διαφορετικές οπτικές γωνίες, εντάσσοντας μάλιστα την τριτοπρόσωπη αφήγηση μέσα στην πρωτοπρόσωπη του Χέιστινγκς.

Το βιβλίο έτυχε θερμής υποδοχής και το Times Literary Supplement σημείωσε χαρακτηριστικά ότι «Αν η κυρία Κρίστι αφήσει ποτέ το γράψιμο για να ασχοληθεί με το έγκλημα, θα είναι πολύ επικίνδυνη: μόνο ο Πουαρό θα μπορεί να τη σταματήσει».

Η πρώτη διασκευή του έργου ήταν μια κωμωδία με τον τίτλο Alphabet Murders και τον Τόνι Ράνταλ στον ρόλο του Πουαρό, που παίχτηκε στον κινηματογράφο το 1965.

Το έργο διασκευάστηκε επίσης για το ραδιόφωνο του BBC, για την τηλεόραση στη σειρά τού ITV Agatha Christie's Poirot, στην οποία τον ντετέκτιβ ενσάρκωσε ο Ντέιβιντ Σουσίι, ενώ γυρίζεται αυτή τη στιγμή ξανά σε ταινία από το BBC, με τον Τζον Μάλκοβιτς στον ρόλο του Πουαρό.

Έγινε επίσης άνιμε και μάνγκα και το 2009 αποτέλεσε τη βάση του πρώτου παιχνιδιού Nintendo DS που βασίστηκε σε έργο της Κρίστι.

Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου

Ηρακλής Πουαρό

Βέλγος ντετέκτιβ, έχει αποσυρθεί πλέον από την ενεργό δράση και αναλαμβάνει ορισμένες εκλεκτές υποθέσεις, οι οποίες συνιστούν επαρκή πρόκληση για τα μικρά φαιά κύπταρα του πανέξυπνου εγκεφάλου του.

Άρθουρ Χέιστινγκς

Απόστρατος Βρετανός αξιωματικός, στενός φίλος του Πουαρό. Επιστρέφει από τη Λατινική Αμερική προκειμένου να τακτοποιήσει ορισμένες εκκρεμότητες, έχοντας πληγεί κι αυτός από τη Μεγάλη Ύφεση που ακολούθησε το κραχ της δεκαετίας του '20.

Επιθεωρητής Κρομ

Στέλεχος της Σκότλαντ Γιארντ, ντετέκτιβ νέας κοπής σε σύγκριση με τον παραδοσιακό Τζαπ. Αναλαμβάνει τη διαλεύκανση της υπόθεσης των φόνων με αλφαβητική σειρά. Κλειστός χαρακτήρας, αναπτύσσει μια ελαφρώς ανταγωνιστική σχέση με τον Πουαρό, τον οποίο θεωρεί ξεπερασμένο.

Μέρι Ντράουερ

Υπηρέτρια, ανιψιά του πρώτου θύματος, της Άλις Άσερ. Συμμετέχει στην ομάδα που συγκροτούν οι φίλοι και οι συγγενείς των θυμάτων, προκειμένου να συνδράμουν τον Πουαρό στις έρευνές του.

Μέγκαν Μπάρναρντ

Δακτυλογράφος, αδελφή του δεύτερου θύματος, της Μπέτι Μπάρναρντ. Δυναμικός χαρακτήρας, δε μασάει τα λόγια της και δε διστάζει να αποκαλύψει στον Πουαρό ότι η στάση της αδελφής της δεν ήταν υποδειγματική απέναντι στον νεαρό άνδρα με τον οποίο συνδεόταν, τον Ντόναλντ Φρέιζερ. Πρωτοστατεί στη συγκρότηση της ομάδας φίλων και συγγενών.

Ντόναλντ Φρέιζερ

Μεσίτης, άτυπος αρραβωνιαστικός της Μπέτι Μπάρναρντ. Καλοσυνάτος, αλλά κλειστός χαρακτήρας, η υπομονή του οποίου δοκιμαζόταν από την άστατη συμπεριφορά της Μπέτι. Παρά τις επιφυλάξεις του, μετέχει κι αυτός στην ομάδα των φίλων και των συγγενών που βοηθούν τον Πουαρό.

Φράνκλιν Κλαρκ

Εισοδηματίας, αδελφός του τρίτου θύματος, του σερ Κάρμαϊκλ Κλαρκ. Ευγενής, δυναμικός και γοητευτικός χαρακτήρας, αναλαμβάνει την κάλυψη των εξόδων της άτυπης ομάδας των ερευνητών που συνδράμουν τον Πουαρό.

Θόρα Γκρέι

Γραμματέας του σερ Κάρμαϊκλ Κλαρκ. Γοητευτική και άκρως αποτελεσματική στη δουλειά της, προθυμοποιείται να συμμετάσχει στην ομάδα των φίλων και των συγγενών, επιχειρώντας να σπείξει τον αδελφό του θύματος, τον Φράνκλιν Κλαρκ.

Πρόλογος

υπό του λοχαγού Άρθουρ Χέιστινγκς,
του Τάγματος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας

Στην αφήγηση που ακολουθεί έχω παρεκκλίνει από τη συνήθη πρακτική μου να παραθέτω αποκλειστικά και μόνο εκείνα τα γεγονότα και τις σκηνές όπου στάθηκα αυτόπτης μάρτυς. Ορισμένα κεφάλαια, επομένως, είναι γραμμένα στο τρίτο πρόσωπο.

Θα ήθελα να διαβεβαιώσω τους αναγνώστες ότι είμαι σε θέση να εγγυηθώ για την ακρίβεια των περιστατικών που περιγράφονται στα κεφάλαια αυτά. Αν κατέφυγα στην ποιητική αδειά προκειμένου να περιγράψω τις σκέψεις και τα συναισθήματα διάφορων προσώπων, αυτό συνέβη επειδή εκτιμώ ότι το έχω κάνει σε επαρκή βαθμό ακρίβειας. Θα μπορούσα επίσης να αναφέρω ότι έχουν «ελεγχθεί» από τον φίλο μου, τον ίδιο τον Ηρακλή Πουαρό.

Συμπερασματικά θα πω ότι, εφόσον έχω περιγράψει υπερβολικά εκτενώς ορισμένες από τις δευτερεύουσες προσωπικές σχέσεις που προέκυψαν συνεπεία αυτής της ιδιαίτερης σειράς εγκλημάτων, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, σε κάθε περίπτωση, το ανθρώπινο και το προσωπικό στοιχείο είναι αδύνατον να παραγνωριστούν. Ο Ηρακλής Πουαρό μού δίδαξε κάποτε με ιδιαίτερα εντυπωσιακό τρόπο ότι το φλερτ μπορεί να αποτελέσει υποπροϊόν ενός εγκλήματος.

Ως προς τη διαλεύκανση του μυστηρίου των φόνων με αλφα-

βητική σειρά, θα περιοριστώ να αναφέρω ότι, κατά την άποψή μου, ο Πουαρό απεδείχθη πραγματικά ιδιοφυής στον τρόπο με τον οποίο προσέγγισε ένα πρόβλημα παντελώς διαφορετικό από οτιδήποτε άλλο είχε κληθεί να διαχειριστεί ως τότε.

Το γράμμα

Ηταν Ιούνιος του 1935 όταν επέστρεψα στην πατρίδα από το ράντσο μου στη Νότια Αμερική, σκοπεύοντας να παραμείνω για περίπου έξι μήνες. Τα πράγματα για εμάς εκεί πέρα αποδείχθηκαν δύσκολα. Όπως όλος ο κόσμος, ταλαιπωρηθήκαμε από την παγκόσμια ύφεση. Είχα διάφορες υποθέσεις που έπρεπε να τακτοποιήσω στην Αγγλία και θεωρούσα πως μόνο με την προσωπική παρουσία μου μπορούσα να έχω το επιθυμητό αποτέλεσμα. Η σύζυγός μου παρέμεινε για να διευθύνει το ράντσο.

Περιττό να αναφέρω πως ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανα φτάνοντας στην Αγγλία ήταν να αναζητήσω τον παλιό μου φίλο, τον Ηρακλή Πουαρό.

Τον βρήκα εγκατεστημένο σε ένα ολοκαίνουργιο διαμέρισμα στο Λονδίνο. Τον κατηγόρησα (κι εκείνος το ομολόγησε) πως είχε επιλέξει το συγκεκριμένο κτίριο αποκλειστικά και μόνο λόγω της αυστηρά γεωμετρικής εμφάνισής και των διαστάσεών του.

«Μα, ναι, φίλε μου, διαθέτει μια άκρως ευχάριστη συμμετρία, δε βρίσκεις;»

Απάντησα πως καμιά φορά τα πράγματα μπορεί να είναι υπερβολικά τετραγωνισμένα και, αναφερόμενος σε ένα παλιό ανέκδοτο, διερωτήθηκα αν σε αυτή τη σούπερ μοντέρνα πολυκατοικία είχαν καταφέρει να κάνουν τις κότες να γεννούν τετράγωνα αυγά.

Ο Πουαρό γέλασε με την καρδιά του.

«Α, το θυμάσαι αυτό; Αλίμονο! Όχι, η επιστήμη δεν έχει κατορθώσει ακόμη να πείσει τις κόττες να συντονιστούν με τις σύγχρονες προτιμήσεις, εξακολουθούν να κάνουν αυγά σε διάφορα μεγέθη και χρώματα!»

Παρατήρησα με στοργικό βλέμμα τον παλιό μου φίλο. Έδειχνε να βρίσκεται σε άριστη κατάσταση, σαν να μην είχε περάσει ούτε μέρα από την τελευταία φορά που τον είδα.

«Μια χαρά σε βρίσκω, Πουαρό», είπα. «Δεν έχεις μεγαλώσει καθόλου. Μάλιστα, αν δεν ήξερα πως είναι αδύνατον, θα έλεγα πως έχεις λιγότερες γκριζες τρίχες από την τελευταία φορά που βρεθήκαμε».

Ο Πουαρό μού χαμογέλασε πλατιά.

«Και γιατί να είναι αδύνατον; Αληθέστατο είναι».

«Θες να πεις πως τα μαλλιά σου από γκριζα σταδιακά γίνονται μαύρα, αντί από μαύρα να γκριζάρουν;»

«Ακριβώς».

«Μα, δεν μπορεί, επιστημονικά αυτό δε στέκει!»

«Κάθε άλλο».

«Τι να πω, απίστευτο μου ακούγεται. Αντίθετο με τη φύση...»

«Ως συνήθως, Χέιστινγκς, διαθέτεις μια σκέψη υπέροχη, αλλά και ανυποψίαστη. Τα χρόνια δεν είναι ικανά να το αλλάξουν αυτό! Παρατηρείς ένα στοιχείο και περιγράφεις την απάντηση στην ίδια φράση χωρίς καν να το αντιλαμβάνεσαι!»

Απέμεινα να τον κοιτάζω απορημένος.

Χωρίς να πει λέξη, πέρασε στο υπνοδωμάτιό του και επέστρεψε κρατώντας ένα μπουκάλι, το οποίο μου παρέδωσε.

Το πήρα· στην αρχή δεν καταλάβαινα.

Πάνω του έφερε τις εξής λέξεις:

*Revivit – Για να επαναφέρετε τον φυσικό τόνο των μαλλιών.
Το Revivit δεν είναι βαφή. Σε πέντε αποχρώσεις, μελί, καστα-
νό, χρυσοκόκκινο, καφέ, μαύρο.*

«Πουαρό!» αναφώνησα. «Έβαψες τα μαλλιά σου!»

«Α, να που αρχίζεις να καταλαβαίνεις!»

«Ώστε γι' αυτό τα μαλλιά σου είναι περισσότερο μαύρα από την τελευταία φορά που σε είδα».

«Ακριβώς».

«Απίστευτο», είπα, καθώς επιχειρούσα να συνέλθω από το σοκ. «Φαντάζομαι πως την επόμενη φορά που θα έρθω θα σε βρω να κυκλοφορείς με ψεύτικο μουστάκι... ή μήπως ήδη αυτό κάνεις;»

Ο Πουαρό μόρφασε. Ανέκαθεν ήταν ιδιαίτερα ευαίσθητος με το μουστάκι του. Ήταν εξαιρετικά περήφανος γι' αυτό. Τα λόγια μου τον πλήγωσαν.

«Όχι, όχι, σε καμία περίπτωση, mon ami. Εκείνη η μέρα, θεού θέλοντος, απέχει πολύ ακόμη. Άκου ψεύτικο μουστάκι! Quel horreur!*

Βάλθηκε να το τραβά με δύναμη ώστε να με πείσει ότι ήταν φυσικό.

«Πάντως, βλέπω ότι παραμένει ιδιαίτερος εντυπωσιακό», σχολίασα.

«Δε βρίσκεις; Ποτέ, σε ολόκληρο το Λονδίνο, δε συνάντησα μουστάκι ισάξιο του δικού μου».

Ευτυχώς, είπα από μέσα μου. Όμως σε καμία περίπτωση δε θα πλήγωνα τα αισθήματα του Πουαρό κάνοντας ανοιχτά ένα τέτοιο σχόλιο.

Αντίθετα, προτίμησα να τον ρωτήσω αν εξακολουθούσε να ασκεί κατά καιρούς το επάγγελμά του.

«Γνωρίζω», είπα, «πως επισήμως αποσύρθηκες εδώ και χρόνια...»

«C'est vrai.** Για να ασχοληθώ με την καλλιέργεια κολοκυθιών! Και αμέσως προκύπτει ένας φόνος... οπότε στέλνω τα κολοκυθάκια στον αγύριστο. Κι από τότε... ξέρω καλά τι θα πεις...

* Τι φρίκη! (Σ.τ.Μ.)

** Πράγματι. (Σ.τ.Μ.)

είμαι όπως η πριμαντόνα που ανεβαίνει στη σκηνή για μια αποχαιρετιστήρια παράσταση! Κι εκείνη η αποχαιρετιστήρια παράσταση επαναλαμβάνεται αμέτρητες φορές!»

Γέλασα.

«Πραγματικά, έτσι ακριβώς είναι. Κάθε φορά λέω: Αυτό είναι το τέλος. Όμως, όχι, πάντοτε κάτι καινούργιο προκύπτει! Και θα ομολογήσω, φίλε μου, πως δε με συγκινεί διόλου η σύνταξη. Αν τα μικρά φαιά κύτταρα δεν ασκούνται, πιάνουν σκουριά».

«Μάλιστα», είπα. «Να υποθέσω πως τα ασκείς με μέτρο».

«Ακριβώς. Επιλέγω με προσοχή. Πλέον ο Ηρακλής Πουαρό ασχολείται μόνο με την αφρόκρεμα του εγκλήματος».

«Και υπάρχει αρκετή αφρόκρεμα;»

«Δεν έχω παράπονο. Πρόσφατα διέτρεξα μεγάλο κίνδυνο».

«Να αποτύχεις;»

«Όχι, όχι!» Ο Πουαρό έδειξε να σοκάρεται με την ερώτησή μου. «Όμως εγώ... εγώ, ο Ηρακλής Πουαρό, κινδύνευσα να σκοτωθώ».

Έβγαλα μια σφυριχτή ανάσα έκπληξης.

«Ένας τολμηρός δολοφόνος!»

«Δε θα έλεγα τολμηρός, μάλλον απρόσεκτος», είπε ο Πουαρό. «Ακριβώς αυτό... απρόσεκτος. Όμως, ας μη μιλήσουμε άλλο γι' αυτό. Ξέρεις, Χέιστινγκς, εν πολλοίς σε θεωρώ μασκώτ μου».

«Αλήθεια;» είπα. «Δηλαδή;»

Ο Πουαρό δεν απάντησε στην ερώτησή μου ευθέως. «Αμέσως μόλις πληροφορήθηκα ότι ερχόσουν, σκέφτηκα: Κάτι θα προκύψει. Όπως τον παλιό καιρό, θα κυνηγήσουμε μαζί, οι δυο μας. Όμως, αν είναι να το κάνουμε, δεν πρέπει να ασχοληθούμε με κάποια κοινότοπη υπόθεση. Πρέπει να είναι κάτι...» χειρονόμησε με ενθουσιασμό, «...κάτι *recherché*... κάτι εκλεκτό... φίνο...» Άρθρωσε εκείνη την τελευταία, ελαφρώς απροσδιόριστη λέξη με ιδιαίτερο στόμφο.

«Μα την πίστη μου, Πουαρό», είπα. «Αν σε άκουγε κανείς, θα νόμιζε πως παραγγέλνεις δείπνο στο ξενοδοχείο Ριτζ».

«Εννοείς πως είναι αδύνατον να παραγγείλει κανείς ένα έγκλη-

μα; Γεγονός!» Αναστέναξε. «Εγώ, όμως, πιστεύω στην τύχη... στο πεπρωμένο, αν προτιμάς. Το πεπρωμένο σου είναι να σταθείς δίπλα μου και να με εμποδίσεις να διαπράξω κάποιο ασυγχώρητο λάθος».

«Και τι θα θεωρούσες ασυγχώρητο λάθος;»

«Να παραβλέψω το προφανές».

Αναλογίστηκα εκείνα τα λόγια χωρίς να καταλαβαίνω πού ακριβώς ήθελε να καταλήξει.

«Λοιπόν», είπα τελικά χαμογελώντας, «μήπως προέκυψε αυτό το εξαιρετικό έγκλημα;»

«Pas encore.* Τουλάχιστον... θέλω να πω...»

Έκανε μια παύση. Το μέτωπό του ζάρωσε σαν να τον προβλημάτιζε κάτι. Την επόμενη στιγμή οι παλάμες του ίσιωσαν ένα δυο αντικείμενα τα οποία άθελά μου είχα σκουντήσει.

«Δεν είμαι βέβαιος», είπε με αργή φωνή.

Ο τόνος του είχε μια χροιά τόσο περιέργη, που γύρισα και τον κοίταξα έκπληκτος.

Το μέτωπό του παρέμενε ζαρωμένο.

Ξαφνικά, με ένα κοφτό, αποφασιστικό νεύμα του κεφαλιού, διέσχισε το δωμάτιο και πήγε σε ένα γραφείο που βρισκόταν κοντά στο παράθυρο. Τα περιεχόμενά του, περιττό να επισημάνω, ήταν όλα προσεκτικά τακτοποιημένα και καταχωρισμένα έτσι ώστε να μπορεί να εντοπίσει αμέσως το χαρτί που ήθελε.

Επέστρεψε προς το μέρος μου με αργό βήμα, κρατώντας ένα ανοικτό γράμμα στο χέρι. Το διάβασε μια φορά ο ίδιος και ύστερα μου το έδωσε.

«Πες μου, mon ami», είπε. «Τι γνώμη έχεις γι' αυτό;»

Πήρα το γράμμα από το χέρι του με ενδιαφέρον.

Ήταν γραμμένο πάνω σε σχετικά παχύ λευκό χαρτί, με άχαρα γράμματα.

* Όχι ακόμη. (Σ.τ.Μ.)

Κύριε Ηρακλή Πουαρό,

Φαντάζεσαι, έτσι δεν είναι, πως μπορείς να λύνεις μυστήρια υπερβολικά δύσκολα για τα μέτρα της χοντροκέφαλής αστυνομίας μας εδώ στη Βρετανία; Για να δούμε, κύριε Σαϊνη Πουαρό, πόσο έξυπνος μπορείς να αποδειχθείς. Ίσως αυτό το καρύδι να αποδειχθεί πολύ σκληρό. Τον νου σου στο Αντόβερ στις 21 του μήνα.

Με εκτίμηση κ.λπ.,
ABC

Έριξα μια ματιά στον φάκελο. Τα ίδια γράμματα κι εκεί.

«Έχει ταχυδρομική σφραγίδα από τον τομέα WC1», είπε ο Πουαρό, καθώς έστρεφα την προσοχή μου εκεί. «Λοιπόν, τι γνώμη έχεις;»

Σήκωσα τους ώμους μου, καθώς του επέστρεφα το χαρτί.

«Κάποιος παλαβός, μάλλον».

«Αυτό είναι το μόνο που έχεις να πεις;»

«Γιατί... εσένα δε σου φαίνεται σαν να το έγραψε κάποιος παλαβός;»

«Ναι, φίλε μου, έτσι φαίνεται».

Ο τόνος της φωνής του ήταν βαρύς. Τον κοίταξα με απορία.

«Πολύ σοβαρά το έχεις πάρει, Πουαρό».

«Ένας παράφρων, mon ami, πρέπει να αντιμετωπίζεται με σοβαρότητα. Ένας παράφρων είναι ένα ιδιαίτερα επικίνδυνο άτομο».

«Ναι, σύμφωνα, αυτό είναι αλήθεια... Δεν το είχα σκεφτεί έτσι... Όμως αυτό που ήθελα να πω είναι πως περισσότερο μου μοιάζει με κάποιου είδους βλακώδη φάρσα. Ίσως κάποιος ηλίθιος που τα έτσουξε για τα καλά».

«Ορίστε; Τα έτσουξε; Τι έτσουξε;»

«Τίποτα... μια έκφραση είναι. Ήθελα να πω, κάποιος που ήταν στουπί. Όχι, ξέχνα το... εννώς... κάποιος που είχε πει υπερβολικά».

«Μερσί, Χέιστινγκς... την έκφραση *στουπί* την έχω υπόψη μου».

Όπως λες κι εσύ, ίσως να μην κρύβεται κάτι περισσότερο από πίσω...»

«Εσύ, όμως, υποψιάζεσαι ότι κρύβεται;» ρώτησα, αιφνιδιασμένος από τη δυσaréσκεια που φανέρωνε ο τόνος του.

Ο Πουαρό κούνησε το κεφάλι του προβληματισμένος, όμως δεν απάντησε.

«Τέλος πάντων, τι έκανες με το γράμμα;» θέλησα να μάθω.

«Τι θα μπορούσε να κάνει κάποιος; Το έδειξα στον Τζαπ. Ήταν της ίδιας άποψης με σένα, μια βλακώδης φάρσα, έτσι είπε. Καθημερινά στη Σκότλαντ Γιαρντ λαμβάνουν τέτοιου είδους σημειώματα. Κι εγώ, άλλωστε, δεν ήταν η πρώτη φορά...»

«Το συγκεκριμένο, όμως, το παίρνεις στα σοβαρά;»

Ο Πουαρό απάντησε με αργή φωνή.

«Αυτό το γράμμα, Χέιστινγκς, έχει κάτι που δε μου αρέσει...»

Άθελά μου, ο τόνος της φωνής του μου προκάλεσε αίσθηση.

«Δηλαδή, τι υποψιάζεσαι;»

Κούνησε το κεφάλι του, πήρε το γράμμα και το μετέφερε πίσω στο γραφείο.

«Εφόσον πράγματι πιστεύεις πως το θέμα είναι σοβαρό, δεν μπορείς να κάνεις κάτι;» ρώτησα.

«Όπως πάντα, είσαι άνθρωπος της δράσης! Όμως τι θα μπορούσα να κάνω; Η αστυνομία της κομητείας είναι ενήμερη για το γράμμα, όμως ούτε οι ειδικοί εκεί το παίρνουν στα σοβαρά. Δεν υπάρχουν δακτυλικά αποτυπώματα πάνω του ούτε και άλλα στοιχεία ως προς την ταυτότητα του πιθανού συντάκτη».

«Δηλαδή, το μόνο που υπάρχει είναι το ένστικτό σου;»

«Όχι ένστικτο, Χέιστινγκς. Το ένστικτο είναι μια άστοχη λέξη. Είναι η γνώση μου... η πείρα μου... αυτή που μου λέει πως κάτι δεν πάει καλά με αυτό εδώ το γράμμα...»

Άρχισε να χειρονομεί, καθώς οι λέξεις αποδεικνύονταν ανεπαρκείς για να εκφράσουν τις σκέψεις του· ύστερα κούνησε ξανά το κεφάλι του.

«Ενδεχομένως να γίνομαι υπερβολικός. Σε κάθε περίπτωση,

δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι άλλο από το να περιμένουμε».

«Κοίτα, 21 έχει ο μήνας την Παρασκευή. Έτσι και σημειωθεί κάποια φοβερή και τρομερή ληστεία κοντά στο Αντόβερ, τότε...»

«Α, πόσο παρήγορο θα ήταν κάτι τέτοιο...»

«Παρήγορο;» Σάσισα. Η λέξη αυτή μου ακούστηκε εντελώς παράταιρη. «Μια ληστεία μπορεί να είναι εντυπωσιακή, αλλά δεν μπορεί να είναι παρήγορη!» διαμαρτυρήθηκα.

Ο Πουαρό έγνεψε αρνητικά, emphaticά.

«Κάνεις λάθος, φίλε μου. Δεν κατάλαβες τι εννοούσα. Μια ληστεία θα ήταν παρήγορη, καθώς θα απάλλαζε τον νου μου από τον φόβο μιας άλλης κατάστασης».

«Δηλαδή;»

«Ενός φόνου», απάντησε ο Ηρακλής Πουαρό.

Οι λέξεις, μαντζαζέλ, είναι απλώς το ρούχο που φορούν οι ιδέες.

Ένας δολοφόνος τρομοκρατεί τη χώρα. Διαλέγει ποιον και πού θα δολοφονήσει με αλφαβητική σειρά: Πρώτα μια ηλικιωμένη καπνοπώλισσα, ύστερα μια σερβιτόρα που της άρεσε να φλερτάρει, κατόπιν έναν πλούσιο άνδρα... Το μόνο κοινό τους είναι ότι τα αρχικά των ονομάτων τους είναι διαδοχικά γράμματα.

Με κάθε φόνο δείχνει και πιο σίγουρος. Τόσο σίγουρος, που μπαίνει στον πειρασμό να περιπαίξει και να μπερδέψει τον μεγάλο ντετέκτιβ Ηρακλή Πουαρό. Αλλά αυτό ίσως να είναι το ένα –και το μοιραίο– λάθος του...

Ένα εξαιρετικά δομημένο μυθιστόρημα, από τα πρώτα της αστυνομικής λογοτεχνίας που έχουν θέμα έναν serial killer, προτού καν καθιερωθεί ο όρος.

 AGATHA
CHRISTIE

2 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-2809-3

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 22234

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ